

Czy każdy ma swoje miejsce w kościele?

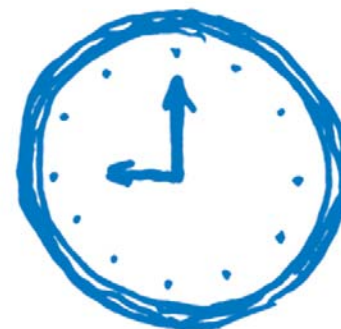

Ci ludzie, którzy przychodzą do kościoła, aby się pomodlić, mogą zajmować dowolne miejsca, takie, jakie im odpowiada – mogą usiąść w ławce, pójść na chór albo stać w przedsionku. W kościele nie ma miejsc numerowanych, tak jak to jest w teatrze, w kinie albo w filharmonii. Najlepiej jest siedzieć blisko ołtarza, bo wtedy można lepiej uczestniczyć we Mszy Świętej – lepiej się widzi i słyszy to, co się dzieje przy ołtarzu, na ołtarzu i w pobliżu. Ksiądz i ministranci siedzą w części kościoła, która nazywa się prezbiterium. Są specjalne miejsca dla tych, którzy spełniają określone zadania w czasie liturgii. Pan organista ma swoje

miejsce na chórze, tam gdzie są organy. Tak samo chórzyści – ich miejsce jest na chórze. Stamtąd najlepiej rozchodzi się głos. Miejscem lektora, gdy czyta Pismo Święte, jest ambona.

Dla dzieci najlepsze jest miejsce przy mamie i przy tacie. A potem, gdy dorosną, same już wybierają sobie miejsce w kościele.

A czy dzisiaj w kościele będzie tak samo długo jak ostatnio?

Pomyśl, proszę, że spotykamy się na wspólniejszej uczcie, podczas której cieszymy się, że sam Pan Jezus nas na nią zaprosił. Na samym początku przepraszamy się wzajemnie, potem słuchamy, co Pan Bóg do nas mówi w swoim słowie. A potem jest cudowna modlitwa, w czasie której Jezus jest z nami w postaci Chleba i Wina. To jest dla wszystkich obec-

nych tak olbrzymia radość, że pragną ją okazać poprzez śpiewy, modlitwę, ciszę, muzykę. A podczas przyjmowania Jezusa do swego serca, czyli Komunii Świętej, każdy pragnie, aby ta chwila zjednoczenia z Chrystusem trwała jak najdłużej! To jest tak ogromna radość, że kiedyś, dawno, dawno temu, chrześcijanie modlili się cały dzień albo całą noc! Msza Święta jest wspaniałym spotkaniem z Jezusem, który nas kocha.

Co ksiądz wyciąga z tego „złotego domku”?

Ten „złoty domek” to tabernakulum – miejsce, w którym przechowuje się Najświętszy Sakrament – prawdziwe Ciało Pana Jezusa pod postacią chleba. Są to małe i okrągłe Hostie, które podczas Mszy Świętej rozdaje się ludziom. Jedna z Hostii jest duża, aby wszyscy mogli ją zobaczyć. Tę dużą Hostię wkłada się do pięknie zdobionej monstrancji, aby była widoczna dla wszystkich modlących się. Monstrancja wygląda jak słońce, a w jej środku jest okienko, w którym widać Hostię. Ten moment liturgii nazywamy wystawieniem Najświętszego Sakramentu. Wpatrujemy się w ukrytego pod postacią Chleba Jezusa. To jest święty czas modlitwy...

Jak można „jeść” Pana Jezusa?

Pana Jezusa nie „jemy”, lecz przyjmujemy Komunię Świętą. Wierzymy w Jego obecność w świętych darach Chleba i Wina. W ten sposób wypełniamy Jego prośbę: „Kto spożywa Moje Ciało i pije Moją Krew, ma życie wieczne”. Ksiądz także spożywa Ciało Pana Jezusa i pije Jego Krew pod postacią chleba i wina.

Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim.

Ewangelia według świętego Jana 6,53-56